

Տէրը և Առաքեալները, հոն կատարեցին ք ուխտերն իս» :
 Յիսուսի և աշակերտաց յաճախակի Գեթսեմանիի
 այցելութիւնը կարծել տուած է թէ հոն միշտ կը ճա-
 շէին, այդ պատճառաւ է որ Կ. Պոլսեցի Եւտիքիոս
 (+ 582) վերջին ընթրիքէն զատ, Գեթսեմանիի մէջ կը
 յիշատակէ ուրիշ ընթրիք մը, և այդ ժամանակ Տէրը
 կը լուայ իր աշակերտաց ոտքերը, ատկէ հետեւած է
 որ այրին մէջ ցոյց կուտային Յիսուսի և Առաքելոց
 խումբին սեղաններն ու աթոռները (P. P. V. A. հատոր
 Բ. էջ 307-308):

4. Ուրիշ աւանդութիւններ Այրին եւ Քրիստոսի
 արիւն ֆրսնած սեղուոյն վրայ (614-1152). — Այրը վե-
 րածուած էր եկեղեցիի: Ուխտաւորներ հոն կը յար-
 գէին այն սեղանները և աթոռները՝ ուր Յիսուս եւ
 տասներկուքը յաճախ կը ճաշէին: Ս. Եպիփան անոնց
 կը վերագրէր աւելի բարձրագոյն նպատակ մը. կ'ըսէր
 թէ այս աթոռները վերջին դատաստանին գահեր պի-
 տի ըլլային Յիսուսի եւ Առաքելոց՝ դատելու համար
 Իսրայէլի տասներկու ցեղերը:

Քրիստոսի գահուն ետեւի կողմը կը գտնուէր ծակ
 մը՝ որուն յատակը անտեսանելի էր և դուռով մը փակ-
 ուած: Արգուլֆ եպիսկոպոսի (700) պատմած են թէ
 ստորերկրեայ տեսակ մը ուղի կ'երկարի մինչեւ լե-
 րան խորը, ուրկէ ձայն մը կը լսուէր, եւ կը հաւա-
 տային թէ մեռելոց հոգիներուն ձայնն էր ան(*): Այ-

(*) Քրիզոստոմ վրդ. Տաթևացի դժոխոց նկատմամբ հարց պատաս-
 խանի ձեռով հետեւեալը կը գրէ. «Ապա վասն է՞ր յերուսաղէմ ասե՞ն
 զգժոխոսն թէ է այր դիւանոս եւ ձայն աղաղակի եւ շարշարանք եւ
 այրեցումն շարաշար դիւաց լսելի լինի. — դուռն ասե՞ն զայն դժո-
 խոց, եւ անեանյն ինչ հնարաւոր է Ասուծոյ» (Sump. 2. էջ 504):